

پښتانه ماتیکي (من) و (ئوهی تر) ... مللانی، یان ئاوانزان؟ ... کاروان عومر کا که سوور

پښتانه وړی (من و ئوهی تر) (پښتانه دین) نووسراو.
کاروان عومر کا که سوور

پرسپاری (من) و (ئوهی تر) لاسر پښتانه ماتیکي کی گور دامن زراو. هر ئو و پښتانه ماتیکي یش بډرد و امیی پښتانه دات و ناهت فږمی کتایی و ږگر. ئایا خودی (من) که باره یه کی یه کگرتووه؟ ئایا پښتانه نیه له هستی دژبه یه؟ ئایا ئوهانی له دهره وه مدان، هیچ ده گکیان له ناومدا نیه؟ ئایا (من) به تهاوی ده که ومه دهره وهی (ئوهانی تر) هوه؟ ئایا (من) منم و (ئوه) یش ئوه؟

هر هڅنده خمان له بهرانبهر ئوه پښتانه ندیه دا بینیه وه، که مه ک پرسپاری له شوه یه ووبه وومان ده بنه وه. ساوا هم وهک دښتی میهره بان و هم وهک ناحه زیش دایک ده بینت.

میهره بانه، کات توند له باوهشی ده گرت و مه کی ده خاته دم، به نام ناحه زه، هر هڅنده مه کی له دم دهره نا، که ئمه مانای وایه له سهره تاوه (ئوهی تر) لا ده بښته پرسپار. مندا کات چ بهر گیاندار و چ بگیان ده که وښت، تووشی حاته تی سهرسو ومان دښت، به وهی خای هاوبهش له نوان خای و ئوهاندا ده بینت، به نام کات ده گاته بهر ئاوانه، هم ده ترسښت و هم ئاسووده یش ده بښت، مادام له لایه ک خودک ده دښته وه خایه تی، له لایه کی تر ئوه خوده له دهره وه یه، که مانای وایه خای نیه، وهک بښتی ئمه سهره تای دهرکه وتنی هستی غوربه تی بښت. بهم شوه یه خودی مرځ له مندا ییه وه، هر له ناو خزاندا بهر ئوه (ئوهی تر) ه ده که وښت و ئوه هڅیارییه لا دروست ده بښت، که ته نیا نیه، به کوو لهو شوښنه دا له گه (ئوهی تر)، چ له شوهی تاک و چ له شوهی کډا، هاوبه شه.

جارک وهک لایه نی چاکه و جارک وهک لایه نی شه ئوه (ئوهی تر) ه، یان ئوه (ئوهانی تر) ه ده بینت، که وهک گوترا ئمه هاوکات دهرکه وتنی یه که م هستی غوربه ته. ده گینه ئوهی بښین هڅیاری له بښکی (ئوهی تر) ه وه دښته کایه وه و هر ئه ویشه ده یخاته ناو مللانی وه.

ساوا کات دایکی مه که کی ل ده که شته وه، هر خاله پښتانه

به ده سته نانه ویدا ده که و ته دهر ب ی نی نا ه زایی و ده یه و ته به رگریبکات، ئینجا چ به گریان ب ته و چ به او ه شانندی ده ست و قاچه کانی، که ئه مه هه ست کی دو وفاقییانه ی لا ده ه ن ته دی، به وه ی چ ن له گه که س کدا چوو ته مملان وه، له لایه کی د ته و له لایه کی دوژمن! ئه و هه سته ب دهر وه ی سنووری خ زانیش ده گوارر ته وه، بگره له ودا هم گه وره تر ده ب ته و هم پ وه ندیشی به (ئه وه ی تر) وه ده چ ته د خ کی د ژوار تر وه.

له (گ نه سیس) دا نوو سراوه خودا له سهر ش وازی خ ی مر قی ئه فراندووه، که ئه مه مانای وایه مر ق له خودا دا خود کی دروست کردووه، هم خ یه تی و هم خ یشی نییه، به ج ر ک پر س سی ئه فراندنه که یشی هه گ او ته وه. ل ره دا نه ک ترس و د ه او ک، بگره غور به ته که یشی ده چ ته د خ کی با ا تره وه، به وه ی مر ق هه رگیز و نه یه کی ته و و استه قینه ی خ ی ب ناد زر ته وه، تا کوو له سهر ئه و بنه مایه دا خودا وه ندیش و نه بک ش ته. به م ش وه یه هه ر و نه یه ک نا ش و نا ته و او، که مر ق ک ش و یه تی، مادام خودی خ ی کردووه ته پ وه ر، له کات کدا که مترین شاره زایی و زانیاری له باره ی ئه و خوده یه وه هیه. ئ م دایند م ی ب رد وامی پرسیار و گومان.

به وه دا ئه و خوده ج گیر نییه و له جو و ه ی به رده وامدایه، ئه و ا هیج و نه یه کی (ئه وه ی تر) له لا وه ک خ ی نام ن ته وه، به ک کوو گ ا نی به سهر دا د ته، که ئه مه مانای وایه پ وه ندیی (من) به (ئه وه ی تره) وه له د خ کی چه سپا ودا قه تیس نا ب ته.

فهل سه فه ی ی نانی که موز ر خ ی له قهره ی ئه و پ وه ندیه دا وه، ب نمونه لای (ئه ریست) دا به رچا و ده که و ته، که پ ی وایه (من) و (ئه و) سه رجه م گه ردوون له ش وه ی خودی خ ماندا ده بینین. به مانایه کی تر (من) پ م وایه هه موو ش ته ک له گه خودمدا ها و ک و ها وواتایه، به مام کات (ئه وه ی تر) یش وای ده بین ته، ل ره وه د ژایه تی د ته کایه وه. به کور تی لای (ئه ریست) هه ر ش ته ک بگریت له به رانه به ر دژه که یدایه، چاک/ خراپ، گه رم/ سارد، هق/ نه رم، هتد، به مام ئه و به وه دا پ له سهر هه ردوو چه مکی هه وشت و چاکه (Ethics and Virtues) داده گر ته، ئه و ا بانگه شه ب ها و یه تی، یان پ که وه گونجانی دژه کان ده کات. هه مان چه مکی د ژایه تی پ شتر لای (هیراکلیتس) دا ج که ی بایه خه، ب و ی پ ی وای گ ردوون ل س ر ناک کی د ژ کان (Conflict of Opposites) دا و ستا و، ک ب ی ک گر تن و ها وئا ه نگی ئ و ان ک تاییی د ته.

ئ و گ ردوون یش خولی سروشتیی خ ی ه ی و دوو ه ز ه ید سو و نن،

خَشَوِستی و خَبات، ک هَموو شت کان ل نَجامی ئ و دژای تیی و دَنځ کا ی و، ب ن و وای دوا ی ی بگرن. ده کر ت بگوتر ت پ و ونندی (من) به (ئوهی تر) هوه وهک پرسپاری ئ ن ت ل جی به رده وام له ناو فله سه فه ی ی نایدا خ ی دهر خستووه، به ام ب یه که مجار لای (د کار ت) دا به وونی دهر ده که و ت و ده ب ت ه ک شه یه کی ئیستم ل جی. ئو فیل س ف ه له پ ناوی گه یشتن به یه قینی ئه ق یی و وندا، هه موو شت کی دهره وهی خود، چ ماتریا ی و چ م را ی، به لاهه ده ن ت و پشت به گومان ده به ست ت، هاوکات پ له سر زانینی وون و ب گهر دیش داده گر ت، که مه به ستی لهو زانینه یه له لایه ک به ته وای له به رانه ر ئو ئه ق ه دا دیار و ئاماده یه، له لایه کی تره وه له هه ر زانین کی تر جیا وازه.

بهم ش وه یه له دیدی ئه ودا بوونی (ئوهی تر) ب خود گرنگ نییه، تا کوو له گه یه وه خ ی بنا س ت. ده یه و ت ب ت هه ر شت ک بکه و ت ه دهره وهی سنووری خودی منه وه، پ و ونندی پ مه وه نییه، چونکه ناتوانم به و ش وه یه بیناسم، که خ م ده ناسم. ئه مه له ک جیت ی (من بیر ده که مه وه، که واته هم) دا به رجهسته ده ب ت. بهم ش وه یه ئه ق لای ئو ده ب ت ه س ن ترا، که دواتر ه خنه ی گه وره ی ل ده گیر ت، به تایبه تی له به ره مه کانی (نیتشه) دا. ئه گهر (نیتشه) به گشتی ه خنه له سه رجه م فله سه فه ی اشنا ی تی ده گر ت، ئه وه ه خنه ی تایبه تی ئه و له (د کار ت) دا له وه به رجهسته ده ب ت، که ح و ماتریا له یه کدی جوودا ده کاته وه و خ ی به یه قینه وه ده به ست ته وه، که دواتر ئو ه خنه یه ی (نیتشه) له (د کار ت) به ش وه یه ک له ش وه کان ده گاته ئو فیل س فانه ی تریش، که به ه خنه گری پ سم د ر نیت ه ناسراون له وانه (ف ک)، کات له پ و ونندی ئه ق و نئه ق ده ک ته وه. وهک گوتمان (د کار ت) پ له سر وونی داده گر ت، له کات کدا ئو (ئوهی تر) ه، هه رچی به ک ب ت، ئا زه و ناگاته ئاستی یه قین.

به مانایه کی تر لای (من) وهک وه هم وایه، به وهی ناخر ته ژر گومانه وه. ده کر ت ب یین بیر که ی (من) ی ب گهر د، ئو (من) ه ی استه و خ بهر خ ی ده که و ت، ب ئه وهی ه یج به ره به ست ک بکه و ت ه ن وانیا نه وه و به ش وه ی استه و خ یش له باره ی خ یه وه ده زان ت، له (د کار ت) ه وه ده ست پ ده کات و دواتر (ئیدم ند هوس لرل) گ انی به سه ردا ده ن ت. ئو (ئوهی تر) ه ی لای (د کار ت) دا ته نیا تارمایه، لای ئه مدا ب بوونه وه ر ک ده گ ت، خاوه نی ه شپاری و جهسته یه.

واته به ب وای (هوس لرل) خود له پ ناوی پ که ه نانی دنیا به ش وهی

ده کړت بگوتړت ح دا هـنـري دنيايه، بهـامـ ئو بهـرهمهـي خـي لـ زهوت کراوه و دوور خراوه تهوه، بگره هموو ديارده کاني سروشت (Natural phenomena) و هيی کـمهـگه، که بهـشـکن له خودی خـي، ئـستا بـي بوونه ته (ئوهی تر). ئمه به کړکي غوربهت داده نـتـ. (هايديگر) پـي وایه ئو خوده خـي له دهست دودات، کاتـ له گهـ (ئوانهـي تر) دا خـسـهـتي هاوبهـش پيدا ده کات. به مانايه کي تر، لهو گـهـيه وه جياوازيه کاني ون ده بن و ئوانه به دهست دهـنـت، که بهواني ده بهـستهـوه. لهـمـوه ئو خوده ده که وـته ژـر کـنـترـيـي (ئوانهـي تر)ـوه. بهـم شـوهـيه هموو ياسا نووسراو و نه نووسراوه کان له شـوهـي دابونه ريتدا لـه سـرکـوتـکـردنـي ئو خوده دا ده يبينن و بهـرهـو ناو خوده کاني تري ده بن. که واته بووني ئو (ئوهی تر)ـه لهو پـوهـنديـه دا هـهـشـيه بـ سـر (من)، بهوهی جياوازيه کاني ده کوژـت و له دنيايه کدا وـيـي ده کات، که هـمـان خـسـهـته کاني ئوهی هـيه، وهک بـيـي جمک بن. واته ده يخاته ناو دنياي شته کانه وه، که ناوی ده نـتـ (به شتبون: Reification).

ئو پـوهـنديـه لای (سارتهـر) دا ده چـته ئاستـکي ترسناکه وه، کاتـ (ئوهی تر) له شانـي (لـپـشت ده رگه داخراوه کان) دا به دـزهـخ پـنـاسـه ده کات و پـي وایه (من) به لوه ده نـت، ده يه وـت بيکاته بابته، ئازادي لـ بستـنـته وه و دهست به سـر ويستيدا بگرـت، که ئمه مانای وایه مهرجي بووني هـر (خود) کـ سـيـنه وهی (ئوهی تر)ـه. به کورتي پـوهـنديـي نـوان (من) و (ئوهی تر) پـوهـنديـي نـوان (خود) و (بابته)ـه.

هـر يه کي سنوور بـ ئازادي ئوهی دیکه يان داده نـت و به سـهـريـه وه ده بـته چاوـر، بهو مانايه هـر وـانـينـکي ئه میان بـ ئه ويان، ده بـته هـي دروستبووني هـستي شهرم و خـبه که مزانين، که ئمه پـچهـوانهـي وـانـيني (مـرلـ پـنـتي) هاوچه رخيته، بهوهی پـي وایه نيه (من) و (ئوهی تر) يه کتر بـ بابته ده گـنـن، مادام ده کړت دايه لـگ له نـوانـيانـدا بـته دي و هـسته کانيان بگـنـنه وه، بهوهی دايـلـگ پـرـسـسـکه توانای گهياندي خود و (ئوهی تر) هـيه و تـپـيدا بـچـوونه کاني هـردو لا له زه مينه يه کي هاوبه شدا به يهک ده گـنـن. ئو دوو جـر بوون ده بينـت:

يه کهم، بوون له خودی خـي، که شته کان ده گرـته وه له شوـنـدا. دووهم، بوون بـ خودی خـي، که تايبه ته به هـشـياري. واته کاتـ من له بهرانبهر بوون کدام، پـويـسته به هـردو شـوه که بيـينـم، جارـ وهک شت و جارـک وهک هـشـياري، بـ ئوهی لـي تـبـگـم، که له مهـدا ته واوله (سارتهـر) جودا ده بـته وه، له کاتـ کـدائـهـو، واته (سارتهـر)

له بنه ته وه خود و جهسته ی له یه کتر جودا کردووه ته وه، که پـای وایه نه وانه خـیان له ململانـیـدان، ئینجا ململانـیه کی دیکه یش له پـای نه وده دا هیه، هیی (من) و (ئوه ی تر)ـه، به تایبه تی له کتـایـبی (بوون و هیچ: Being and Nothingness) دا ئوه ی تر به نه گه تیف دهرانـت، له وـدا پـای له سهر چه مکی (شهرم) داده گرـت، به وه ی وهک پـای شتر گوترا شهرم هه ستـکی ناـاسته و خـی (خود)ـه له ئاست (ئوه ی تر)ـدا و پـوه ندیی ناوه کی له نـوان (من) و (خود)ـدا ده هـنـته کایه وه.

(من) و (ئوه ی تر) ته نیا وهک جهسته مامه هـه له گه یه کدا ده کهن، بـیه نه میان نه ویان به شت، دروستتر به بابهت دهرانیت، که نه مه یش وا ده کات پـوه ندیه که له ئاستی دهره وده دا بمـنـته وه و بـای ناوه وه نه چـت، واته زیاتر دا بـانه، نه وهک تـکه بـوون، به وده دا لای ئم (بوون ده که وـته پـاش جه وه هـره وه: Existence precedes essence)، واته سهره تا بوون هیه و دواتر په یتا په یتا له یـی پـوه ندیکردن له گه جیهانی دهره وه دا جه وه هـر به ده ست ده هـنـت، نه واه خـی خه سـته ته کانی ژبانی دیاری ده کات.

به مانایه کی تر دهستی هیچ هـنـکی مـتافیزیکی له پشت دروستکردنی مرـقه وه نییه و خـی ئازادانه خـی ده خوـقـنـت، ئینجا ده یه وـت بـته مرـق، یان شت! که واته سهر به سته، به مـام به مرـجـی خـی نه و سهر به ستیه هـه بـبـشـرـت، به وه ی ته نیا سهر به ستی وا ده کات نه و مرـقه بوونی هه بـت.

هه موو نه مانه هـشتا مانای وا نییه (ئوه ی تر) لای (سارتهر) بـایه خه، هیچ نه بـای له پـناوی دهرکه وتنی هـشایری خود و به ده سته هـنـانی ئازادیدا. وهک ده بینین بوونی نه و (ئوه ی تر)ـه له فیلـسـفـیـکه وه بـایه که کی تر جیا وازه، به مـام هه موویان له وده دا یهک ده گر نه وه، که نه و بوونه گرنگه، ته نانه ت لای (دـکارـت)ـدا، که به ته وای به لاوه ده نـرـت، هـشتا مانای نه وه نییه بایه خـی پـای نادرـت، لای (نیتشه) و (هایدیگر) یشدا به هه مان شـوه، که نه گهر چی (ئوه ی تر) هـکاره بـای خـبه ده سته وه دانی خود، که چی نه وه هـشتا مانای گرنگی نه و (ئوه ی تر)ـه یه له و پـوه ندیه دا، ده نا پرـسـسی دا بـان و تـپه اندن نایه ته کایه وه.

ده گه ینه نه وه ی بـایـین نه و (ئوه ی تر)ـه له وده دا له من ده چـت، که خودی تایبه تی خـی هیه و له وـدا (من) وهک (ئوه ی تر) ده بینـت، به مـام مادام ده که وـته دهره وه ی (من)ـه وه، جیا وازه، که ههر نه و جیا وازییه یشه وام لـای ده کات هه ست بکم پـوه ندیی پـمه وه هیه، لـره دا دوو هه نه بـای (من) هه ن: یه که میان، ماتریاـیه، واته

جهستهی ئه‌و (ئه‌وه‌ی تر)ه‌یه، به‌ئام دووه‌میان، هه‌شیاریه‌که‌یه‌تی، که وه‌ک (م‌رله‌ پ‌نتی) پ‌ی وایه ئه‌مه‌یان جه‌وه‌ره و نا‌کره‌ت به‌شه‌وه‌ی ئاسته‌وخه‌ له‌ی ته‌بگه‌ین، به‌یه زمان وه‌ک ه‌گه‌ز (ئه‌مه‌م‌نت)ی دایه‌له‌گ به‌مه‌رجی سه‌ره‌کی ده‌زان‌ته‌ به‌ ته‌گه‌یشتن، بگه‌ پ‌ی وایه زمان نو‌نه‌ری جه‌سته‌یه، به‌وه‌ی ئه‌و ده‌رده‌به‌ته‌ت، به‌یه مره‌ق له‌ ئه‌ی جه‌سته‌وه نه‌ک هه‌ر له‌ (ئه‌وه‌ی تر)، به‌ه‌کوو له‌ شته‌کانیش ده‌گات.

به‌ به‌وای من ئه‌و پ‌وه‌ندییه‌ کاته‌ له‌ ده‌خی سه‌ره‌تاییدایه، هه‌چ کاکه‌ (ماهییه‌ت)ی نییه، به‌ئام کاته‌ ده‌که‌وه‌ته‌ جووه‌ه، ئه‌وده‌م کاکه‌ به‌ هه‌ردوو لامان په‌یدا ده‌کات. ده‌شه‌ ئه‌و پ‌وه‌ندییه‌ ئه‌ی ئاسته‌ی خ‌شه‌ویستی، یان ق، یاخود هه‌ر شته‌کی تر بگه‌ته‌ت. که‌واته‌ ئه‌و (ئه‌وه‌ی تر)ه‌ به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی پ‌ویستییه‌کی ئه‌نته‌یه‌یه، تا‌کوو له‌ ئه‌یه‌وه بزانه‌م هه‌م و بیر له‌ ده‌ورو به‌رم ده‌که‌مه‌وه، به‌هه‌مان شه‌وه‌ پ‌ویستییه‌کی مه‌عریفییشه، مادام به‌به‌ بوونی ئه‌و نا‌توانم له‌ خ‌م بگه‌م. ده‌کره‌ت به‌ئام هه‌شیاریه‌ی من به‌ بوونی ئه‌و (ئه‌وه‌ی تر)ه‌وه به‌نده، به‌یه ئه‌و پ‌وه‌ندییه‌ لایه‌نی سایکه‌له‌جی و مه‌راهی له‌ خ‌ی ده‌گره‌ت.

که‌واته‌ له‌ره‌دا هه‌م ویست و هه‌م هه‌شیاریه‌یه‌ی گه‌وره‌ له‌و هاوکه‌شه‌یه‌دا ده‌بینن، که‌ ئه‌و دووانه‌یش پ‌وه‌ندیی دیاله‌کتیکه‌یه‌یان پ‌که‌وه‌هه‌یه. هه‌شیاریه‌ به‌ره‌مه‌می ویسته‌ و هه‌ر ئه‌و هه‌شیاریه‌ به‌ره‌مه‌ها ته‌وه‌یش دیسان ویست ده‌خاته‌وه‌ گه‌ه، به‌یه ئه‌وانه‌ نایه‌نه‌ دی، تا‌کوو نه‌چه‌ بواری جووه‌ه و کارکردنه‌وه، که‌ له‌و ئه‌یه‌وه‌ گه‌وره‌تر ده‌بن و به‌رده‌وامیه‌ خ‌یه‌یان ده‌ده‌ن. مره‌ق ته‌نیا له‌ جووه‌ه‌دا به‌ر (ئه‌وه‌ی تر) ده‌که‌وه‌ته‌ و جیاوازییه‌کانی خ‌ی ده‌بینته‌ت. کاته‌ گونا‌ه ده‌کات، یان هه‌یه‌کی له‌ ووه‌ ده‌دات، زیاتر بوونی (ئه‌وانه‌ی تر)یلا ده‌به‌ته‌ پرسیار، ئاخ‌ چ‌ن له‌ی ده‌ه‌وانن! له‌ هه‌ر کاته‌کی دیکه‌ وونتر خه‌سه‌ته‌ جیاوازه‌کانی خ‌ی ده‌بینته‌ت، به‌ئام ئایا ده‌یانپارزه‌ته‌ و به‌رگرییان له‌ ده‌کات، یان له‌پ‌ناوی خ‌گونجانه‌دا ده‌ستیان له‌ هه‌ده‌گره‌ت و به‌وانه‌یان ده‌گه‌ه‌ته‌وه، که‌ ده‌بنه‌ه‌ی ئازیکردنی (ئه‌وانه‌ی تر)؟ دیاره‌ ئه‌وه‌ هه‌چ له‌وه‌ نا‌گه‌ه‌ته‌ته‌ له‌گه‌ه هه‌شیاریه‌کی نو‌له‌دا ووه‌به‌وه‌ بووه‌ته‌وه. (هه‌گه‌) پ‌ی وایه هه‌شیاریه‌ی له‌ ئه‌نجامی ئه‌و مملانه‌یه‌وه‌ گه‌شه‌ ده‌کات، مادام به‌ر هه‌شیاریه‌کی تر ده‌که‌وه‌ته‌ت، که له‌وه‌ی جیاوازه‌. له‌ره‌دا ده‌که‌وینه‌ به‌رده‌مه‌پ‌وه‌ندیی تاک به‌ ده‌ورو به‌ره‌وه.

هه‌تا ئه‌و ده‌ورو به‌ره‌ زیاتر هه‌ه‌گری ه‌گه‌زه‌کانی مملانه‌ به‌ته‌ت، ئه‌و تاکه‌ زیاتر ده‌جووه‌ته‌ت و پ‌تر له‌گه‌ه هه‌شیاریه‌ی خ‌ی و هیی (ئه‌وانه‌ی تر)دا ووه‌به‌وه‌ی گرفت ده‌به‌ته‌وه. له‌مه‌یشه‌وه‌ بایه‌خی زمان

دەردەكەوت، مادام لەگە ھەر جوو ھەيەكدا زمان گەورەتر دەبێت و توانای زیاتر ب ٲووبه ٲووبوونەوه به دەست دەھێنێت، چونكە وەك (م ٲرل ٲنٲی) ٲی وایە (من) و (ئەوێ تر) به ھەموو ش ٲوویەك لە یەكتر جیاوازن، بە ٲام دای ٲلگ دەتوانێت زەمینە ی ھاوبەشیان ب ٲھراھەم بکات. ئەمە ب ٲوونی (ٲنٲی) یە، بە ٲام ٲم وایە زمان ھەمیشە نا ٲنٲی (ئەمبێگویی) لە خ ٲی دەگرێت، ب ٲی ھەرگیز ناتوانێت تگە یشتنی تەواو لە ن ٲوان تاکەکاندا بە ٲنٲتە دی، ئەگەرچی ٲەگەزی سەرەکییە ب ٲلککنزیکردنەویان.

بەم ش ٲوویە شتەکان کات ٲمانا پەیدا دەکەن، کە جگە لە من کەسانی تریش ل ٲیان دە ٲوانن. واتە من نازانم خ ٲشوێستی چییە، تاكوو نەزانم لای ئەو (ئەوێ تر) دا چ ٲن مامە ٲی لەگە دا دەکرێت. من وەك نووسەر دەبێت ھەست بکەم لە دەورووبەرمدا ھەم نووسەری تر ھەن و ھەم بەرھەمەکانم بەر خو ٲنەر دەکەون، کە ئەوانە مادام دەکەونە دەرەوێ خودی منەو، مایە ی نیگەرانی، بەوێ لام ٲوون نییە ئاخ ٲن دەمبین و چ ٲن لەو ٲوونیدیە دە ٲوانن. ئایا کار ٲ دەکەم د ٲیان ٲابگرم، یان بە ٲ ٲچەوانەو دە یان ت ٲر ٲنم؟ ئایا دەمەوت لەو ن ٲوودا جیاوازییەکانی خ ٲم ٲیار ٲزم و لە ٲی ئەو جیاوازییانە ی شەو خ ٲمیان ٲ ٲناس ٲنم؟ ئایا کات ٲ دەبینم نووسەر ٲک بە زمان ٲکی سادە دەنووسێت و ھەمان ب ٲوونی (ئەوانە ی تر) ھە یە، ب ٲی بەرھەمەکانی دەگەنە ژمارە یەکی ز ٲر، دەتوانم بەرگە ی ئازار ٲکی وا بگرم و نە ٲم ئەو کارم ت ٲ بکات؟ ئایا ھەمیشە ک ٲمە ٲک شت نین (تاک) فریو دەدەن خ ٲی لە (ک ٲ) دا ب ٲین ٲتەو و ت ٲیدا بتو ٲتەو؟ دەگەمە ئەوێ ب ٲم ٲوونیدی خود بە خ ٲیو ئەو دە یاری دەکات لەگە ٲ دەرەوودا چ ٲن ب ٲت و چ ج ٲرە ٲوونیدیەك دا ب ٲمەزر ٲنٲت.

ھەمیشە خودی سادە (ئەوێ تر) لە ش ٲووی د ٲست، یان لە ش ٲووی دوژمندا دەبینێت. ھەر کات ٲ دا بەشکردن ھە یە، ئەوا خود لە بەردەم ئاسانکاریدایە و ٲووییستی بە جوو ٲی نییە. منی نووسەر ناتوانم وشە یەك دەر ب ٲم، ئەگەر خو ٲنەر ٲکی گریمانی نەخو ٲق ٲنم، کە ئەو خو ٲنەرە ھەم خ ٲمە و ھەم جیاوازە. ھەم خودی (من) ٲ و ھەم (ئەوێ تر) ی شە. من وا لە واقع دە ٲوانم (ئەوێ تر) ٲ، کە دەمەوت ت ٲی ٲی ٲنم. کات ٲ وەك دژ دەبینم، دەمەوت لەگە ٲیدا بکەومە ململان ٲ وەك ئەوێ (ھێگ ٲ) دە ٲنٲت. ئەگەر پەسەندی بکەم، دەب ٲم بەش ٲک لەو و لە خ ٲیدا دەم ٲوون ٲتەو. کەواتە ھەرچیەك ب ٲم، جیاواز نییە، بە ٲکوو دەر ب ٲینە لەو، نەو ٲک لە (من) ٲکی سەربەخ ٲ. بەوودا زانینی ئ ٲمە لەبارە ی (ئەوێ تر) ٲو لە سنووری گریمان و خەم ٲاندندا دەم ٲنٲتەو، ئەوا بایەخی ئەدەب ل ٲرەو دەردەكەوت چ ٲن کار لەسەر

ئەو گرىمان و خەملا ندەدا بکات.

ئەدەب پرېبلەماتىكى (من) و (ئەوئى تر) بە شەوازىكى جىاواز لە
فەلسەفە و سايىكلەلجىا دەبىنەت، بەوئى زمانى ئەدەب ەتەرىك و
مەتەلفەر لە خەي دەگرەت. دروستکردنى جىهانەكى تر لە ئاستى
فەنتازىادا. لە ئەدەبدا شتەکان مانای ترى جىاواز لەوئى پەي
اھاتووين، وەردەگرن. مەرج نىيە گریان مانای خەم و پەكەنين
نیشانەي شادی بەت، بەكەوئى خەم كەنتەكستەكانيان دەگەلەن و خەم
مانايان.

خەمىشە ئەو تەگەيشتنەي خود لە ئەستادا ھەيەتەي، ھەم ناتەواو و
ھەم بە وەھم تەنراو، بەيە كاتە گومان وەك پرېسەسەكى دىنامىكى
لەبارەي ئەو خودەو دەوئەستەت، ئەوا وەھمەكە پتر دەستەلات پەيدا
دەكات و وانين بە (ئەوئى تر) يەكە لەو دوو ئاستەيە دەگرەت:
بەكەمزانين و سەينەو، يان پەسەرسامبوون و پەرسەتن. وەك پەشتەر
گوترا ھەمىشە خودى سادە، ئەو خودەي نەچووە تە ناو مەملانەو و
نەجوولەو، (ئەوئى تر) لە شەوئى دەست، يان لە شەوئى دوژمندا
دەبىنەت. ئەو خودە لە سنوورى توانا كەمەكەي خەيدا دەورەبەر
ھەدەسەنگەنەت و شەكەكانىشى لەو چوارچەوئەيە دەرنەچن.

جەنگى نەوان نووسەرى شارەكان بە ناوى فېكر لە بەلەكراوكاندا چ
بە نەھەنى و چ بە ئاشكرا ھەستى پە دەكرەت، كە ئەمە تاييەتە بەو
كەلتووورانەي وەك ھىي ئەمە ھەشتا بايەخى نووسىنيان نەزانىو و لە
ئاستى زارەكيدا ماونەتەو. داھەنەر ھەيە، بەر نەفەرەت دەكەوئەت،
تەنيا لەبەر ئەوئى دوور لە خواستى خەي لە فەلان شاردە لە دايك
بوو، لە بەرانبەردا نووسەرى سادە گەورە دەكرەت، چونكە ەلەي
فيسار شارە. لە پەشەكەي كەتەي (اگەردان)دا بەشەكەم بە ئەو باسە
تەرخان كەردوو، بەيە ئەستە نامەوئەت لەو زياترى لەبارەيەو
بەم. ھەندەك لە دەستگە چاپەمەنيەكان ەمانووس و شاعىرى زەر
سادە وەك داھەنەرە گەورە بە خوئەنەر دەناسەنن، تەنيا لەبەر ئەوئى
ئەو نووسەرانە بە زمانەكى تر نووسىويانە، لە كاتەكدا بە چاوى نزم
لە بەشەكەي زەرى ئەدەبىي خەمەي دەوانن و دەرگەيان لە دادەخەن، لە
بەرانبەرىشدا كەم نين ئەوانەي پەيان وايە ھەر شتەك بەكەوئەتە
دەرەوئى خەمانەو، پووچە.

گەلەلجەر و نەگرتن لەگەلە نووسەرەكى ئەوروپايدا لە چەند گوتارەكى
نووسەرى خەمەي بە گرىنگتر دادەنرەت. واتە نیشانەكانى وەك ەنگى
قز، ھىي چاو، ناو و شتەكانى ترى ئەو نووسەرە بايەخيان ھەيە،
نەوەك بەچوونەكانى، بگرە بەچوونەكانى لەبەر ئەوانە سەرنجەكەشن و
قسە ھەنەگرن. (تەدەلەق) لە كەتەي (پەلاماردانى ئەمەريكا:

پرسیار له باره ی ئه وه ی تره وه) دا باس له وه ده کات چن (ک ل مبه س) له هیندییه سووره کانی وانیه، که بوونه وه ری بکه کن و ته نیا ب ئه وه ده ست ده دن بکر نه ک یله ی ئه وروپاییه کان. هر له دیدی (ت د ر ق) دا ئه و نیشانه و و نانه ی هه ن، ده چنه ناو ئه و پ وه ندییه وه. واته هر کات م ر ق به رانه ر هه ند ک نیشانه و ئامازه ی جیاوازا ده وه ست، حوکمیان له سر ده دات و به پ ی ئه و ت گه یشتنه ی خ ی په سه ندیان ده کات، یان ده یاندا ته دوا وه.

که واته ل ره دا (ئه وه ی تر) له ش وه ی بابه ت، نه وه ک وه کوو خود ل ده وان ر ت. له شکری ئیسلام سه ره تا له نیمچه دو گه ی عه ره ب و دواتر کات د ته ده ر، په لاماری هر خود ک ده دات هه گری ئه و نیشانه ب ت، که جیاوازن، وه ک زمان، جلو به رگ، خانو به ره و هیی دیکه، به و مه به سه ی زمانی عه ره بی و دینی ئیسلامیان به سه ردا سه پ ن ت، که ئه مه به خود گه رای ی (Egocentrism) ناسرا وه. واته م ر ق، یان گروپ، یا خود نه ته وه کات پ ی وایه ته نیا خ ی خاوه نی ژیا نه و هر خ ی خاوه نی گه ردوونه، ئه و ا هر بوونه وه ر ک بکه و ته ده ره وه ی خ یه وه، مافی ژیا نی پ ه و ا نابین ت. دواتر ئه وروپاییه کان به هه مان ش وه له ئه هه ا تا ده و ی سه ی نه وه ی که لتووره کانی تر ده دن، مادام له هیی خ یان ناچن.

ئه مه ئه نجام ده ب ته استیه کی چه سپاو و هه تاهه تای ی. ب نمونه کات باس له داگیرکاری فرانس ب جهزائیر ده ک ر ت، ته نیا لایه ک ده بینر ت، که ه ن ک ی ناموس مان ویستوو یه تی شوناسی خه ک ک بس ته وه، موس مانن، به ام به لای ئه وه دا ناچن چه ند سه ده یه ک پ شتر شوناس کی تر هه بووه به ناوی شوناسی ئه مازیگ، ئیسلام س یویه تیه وه. هه مان شت ب کورد، سیریا نی، ک پتی و ئه وانه ی تریش، که به رده وام هه و ی سه ی نه وه ی شوناسیان درا وه، دروسته. هیچ ه ن ک پ ک نایه ت، ئه گه ر خود له و تاکا نه نه ست ن ته وه و هه موویان له خود کی دیکه دا نه تو ن ته وه. ل ره وه ئیتر ت ک ا یان به یه ک چاو (له وه ی تر) و (له وانه ی تر) ده وانن، به وه ی ئایدی ل گ ی چ له ف رمی ئاین، چ له ف رمی حزب، نه ته وه و قه واره کانی تر دا کار له سر ل سه ندنه وه ی خودی ئه و تاکا نه دا ده کات. به مانایه کی تر ته نیا ئه وانه خودی س رب خ ی خ یان هه یه، که ناچنه ژ ر ک ک ف ی ئایدی ل گیه وه.

ئه و هه زه ده ش له پ ناوی زگار بوون ب ت له ژ رده سه تاتی ه ن ک ی تر دا و ده ش ب سه رکوتکردنی ه ن ک ی تریش ب ت، به ام له هه ردوو باره که دا تاکه کان به ش وه ی ئه هیی خودی خ یان له ده ست ده دن و جیاوازییه کانیان له ناو ده به ن، تا کوو له گه ئه وانه ی تر دا یه ک

بگرن، که ئەمە دەکرێت بە (خودی ئاییدیا) ناو ببەین، وەک ئەوەی لە ئاییندا دەیبینین، بەوەی مرقف لە سەرەتاوە ئەو خودی خێ لەسەر شەوازی خواوەند دامەزراندوو، تا کوو بێ قەکردن و سەینەوەی ئەوانی تر بیخاتە کار. سەینەو یەکێکە لە خەسەتەکانی مەدەرنیزم، کە هەر لە سەدەیی نەزدەھەم و فیلەسەف و سایکەلۆجیستەکان لەی بێ ئاگا دێن و لایەنە شاراوکانی ئاشکرا دێکن. (من)ی کوردی بە شەوێک لە شەوێک لە ناو (ئەوەی تر)دا تەواوەتەو، کە ئیسلامە.

ئەو خێ پێی وایە بەشێکی جیا نەکراوەی ئەو ئایینە. ووبەرێکی زۆری ئەدەبی کوردی لە ناو ئەو شوناسەدا چاوی هەهەناوە و ئەستەوخ و نا ئەستەوخ تەعبیری هەر لەو شوناسە دەکات. (پیرەمەرد: حاجی تەفیق مەسەرف)ی شاعیر ئیسلامی بە شوناسی سەرەکی خێ زانیوە و لەوێوە وەک (ئەوەی تر)کی پەسەندکراو لە کوردی وانیوە. لەپێش ئەویشدا (حاجی قادری کەیی) هەمان تەوانینی هەیه. بێیە ئەو دوو حاجیە بە نموونە دەهەنرێنەو، چونکە لە زۆری ئەوانە دیکە پتر ئەو (ئەوەی تر)ەیان قەبوو کردوو، واتە هەندە نووسەرانی دیکە کوردبوونیان بێ لاو نەناو، کە لەدوای ئەپەینەو ئەو وانیە، (کوردبوون وەک نەبوو)، تەختەر دەبەتەو و درزێکی گەورە تر دەکەوێتە نێوان کورد و کوردبوونەو.

بە مانایەکی تر لەو چارەسەدەیهی ئەبوردوود ئیسلام، دروستتر ڤەرشنی سەرکەوتوو و باڵای ناو ئیسلام بێ شەوێک لە شەوێکان دەبێتە تاکە شوناسی کورد، بێ ئادەتێک ئێو ڤەرشنە شەعبییەش، کە بێ سەفیزم ناسراو، دێسەتەو. کار بێو دێگات بێشێکی زۆری ئێو ڤەشەبیرانی لە سەر تەو و دێکاندا وایان پێشان دێدا، پێشێکی فیکری جیاوازیان هێی، دێست لە (پێشێ!)کانیان هەدێگرن و دێبنە بێشێکی جیا نەکراوی ئێو ڤەرشنە باڵادێست و سەرکەوتوو. بەم شەوێە کوردبوون لەوەی نا وانیە، بەکوو لەی دە وانیە، ئێنجا ئەو وانیە پەسەندکردنە، یان سەینەو؟ دێگەینە ئێوێ بێن پێوەندی (من) بە (ئەوەی تر)ەو لە فیکری ئێمەدا خاوەنی پێلمەتیکێکی وا نییە، بەوەی هەم سادەیه و هەم تێکەلی (من)کی تر بوو، کە لەوێوە خێ بە (من) نا، بەکوو بە (ئەوەی تر) دەبینێت.

نیسانی 2017

تەبێنی: ئێم بەبێت و ئێمە بێ تەوێری (من و ئێوێ تر)، کە بێوا عەلائی دین لە نیسانی 2017 ئامادە کردوو، بێم ئێوێکات بێاونا کراو تەو. لەبەر گەرنگی بێتێک بێباشمانزانی بێاوی

بکڙيندو. (شاخ وان سديق، هاوڙا تي)